

T.B.M.M.
CUMHURİYET HALK PARTİSİ
Grup Başkanlığı
Tarih : 13 Ocak 2014
Sayı : 1253

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞI'NA

2828 sayılı Sosyal Hizmetler Kanununun ek 7 nci maddesinin birinci fıkrasının değiştirilmesi hakkındaki kanun teklifim ve gerekçesi ilişikte sunulmuştur.13.01.2014

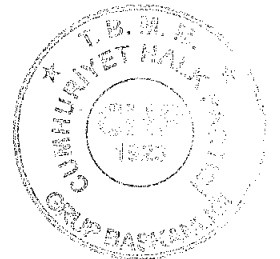
Gereğini arz ederim.

Saygılarımla.

Erdoğan TOPRAK
İstanbul Milletvekili

Şafak PAVEY
İstanbul Milletvekili

TBMM BAŞKANLIĞI				
Tali Komisyon	-Plan ve Bütçe			
Esas Komisyon	Sağlık, Aile, Çalısma ve Sosyal İşler			
Tarih:	22 Ocak 2014		E. No: 2/1952	
Ysm.Uzm.	Bşk.Yrd.	Başkan	Gn.Sek.Yrd.	Gn.Sek.
AA	22	22	22	22
TBMM BASKANI				

TBMM KANUNLAR ve KARARLAR BŞK.LİĞİ
14 Ocak 2014
Numara:

T B M M KÜTÜPHANE VE ARŞİV HİZM. BAŞKANLIĞI
1 4 Ocak 2014 1
No : 275272

GENEL GEREKÇE

Günümüz çağdaş devlet anlayışın en temel ve vazgeçilmez ilkelerinden birisi “Sosyal Devlet” anlayışdır.

Sosyal Devlet, toplumun, bireylerin, ailelerin, gençlerin, çocukların, yaşlıların, engellilerin, ekonomik ve sosyal anlamda, toplumsal barış ve huzurun, sağlıklı aile yapısının korunup güçlendirilmesi doğrultusunda devletin sorumluluk üstlenmesi, destek ve katkı vermesidir.

Sosyal Devlet, ülkemizin hedef aldığı ve tam üyelik yolunda ilerlediği, Avrupa Birliği sosyal kriterleri ve Türkiye’nin de imzaladığı “Avrupa Sosyal Şartı”nın da en temel unsurlarından birisidir.

Aynı şekilde Türkiye olarak Birleşmiş Milletler Engelliler Sözleşmesini de imzalamak suretiyle, bunu iç hukukumuzun bir parçası haline getirerek, engelli, özürlü, yaşlı, bakıma muhtaç yurttaşlarımızın bakımı, korunması yönünde de ülkemiz, anayasamızın Sosyal Devlet ilkesi doğrultusunda, anlamlı ve sorumlu bir irade sergilemiştir.

Anayasamız da “Türkiye Cumhuriyeti, demokratik, laik, sosyal bir hukuk devletidir.” hükmüyle, devletin karakteri ve nitelikleri arasında sosyal devlet olma zorunluluğunu anayasal bir ilke olarak benimsemiştir.

Bütün bunların ışığında, sosyal devletin asli görevleri arasında, engellilerin, yaşlıların, bakıma muhtaç bireylerin toplumsal yaşam içinde varlığını sürdürmesi, düşkünlükten kurtarılması, bakım için gerekli parasal destek ve katkının sosyal devlet ilkesi çerçevesinde mağdurlara sağlanması da yer almaktadır.

Kanun değişikliği teklifimizde dile getirdiğimiz gibi, 2828 sayılı Sosyal Hizmetler Kanunu’nun 7’inci maddesi, Sosyal devlet ilkesi doğrultusunda yaşlı, engelli, bireylerin yaşamlarını idame ettirmesi, evde, resmi ve özel kurumlarda bakımının sağlanması konusunda sağlanacak maddi destek ile ilgili bazı kriterler getirmektedir.

Öncelikle, özürünün günlük hayatının alışılmış, tekrar eden gereklerini önemli ölçüde yerine getirmemesi nedeniyle başkasının yardımı ve bakımı olmadan devam ettiremeyecek derecede değerlendirilmesi buna istinaden de Özürlü Sağlık Kurulu’ndan, bakıma muhtaçlığı kanıtlayacak rapor alınması, sonra da bu raporla birlikte özürlü, engelli, bakıma muhtaç bireyin bakımını üstlenecek kişinin “her ne ad altında olursa olsun” elde ettiği gelir durumunun, aylık asgari ücretin net tutarının 2/3’ünün üzerinde olmaması koşulu aranmaktadır.

Bu kesin yasa hükmü nedeniyle, söz konusun tutarın 1 TL dahi üzerindeki bir gelirin varlığı durumunda, bakım yardımı ödemesi yapılmamaktadır.

En düşük derecedeki bir memurun maaşı kanunun öngördüğü kriter çerçevesinde asgari ücretin net tutarının 2/3’ünü aşmaktadır. Bu nedenle pek çok dar gelirli, emekli, memur, işçi.

ailesi, sırf bu kriter yüzünden, yaşlılarına, engelli aile bireylerine bakarken herhangi bir maddi destekten yararlanamamaktadır.

Kaldı ki daha da önemlisi, yukarıda belirttiğimiz gibi, engelli bakımı yardımı, ülke olarak imzaladığımız BM engelliler sözleşmesi hükümleri uyarınca da, ailenin maddi durumunun değil, bireyin engellilik durumu esas alınması benimsenmiştir.

Ülkemizde trafik kazalarında, iş kazalarında, yüzbinlerce yurttaşımız, yaşamlarının bir aşamasından sonra engelli konumuna gelmekte, yardıma ve bakıma muhtaç duruma düşmektedir.

Yaşlılık ise insan yaşamının doğal bir sürecidir ve günün birinde herkesin yaşlanması kaçınılmazdır.

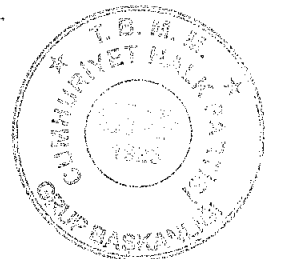
Dolayısıyla, pek çok insanımız, engelli olarak doğmadığı halde, çeşitli nedenlerle, yaşamlarının bir aşamasından sonra, engelli konumuna düşmekte ailelerinin, yakınlarının bakımına duydukları ihtiyacın yanında, sırf ekonomik yetersizlikler yüzünden sosyal yaşamdan da tecrit olmaktadır.

Engelli hale gelmenin üzerine, bu durumda bir de psikolojik sorunlar eklenmekte, psikolojik destek ihtiyacı doğmaktadır.

Bütün bunlar yaşamın bilinmezleridir ve her an hepimiz için geçerlidir.

Teklifimizde önerdiğimiz şekilde, bu anlamda sosyal devlet olmanın gereklerini ve yükümlülüklerini, parasal destek ve yardımın koşullarını, maddi bir takım kriterlere bağlamak, asgari ücret esası üzerinden kural getirmek yardımın amacını ortadan kaldırdığı gibi, kapsamını ve yararlanabileceklerin sayısını daraltmaktadır.

Bu nedenle, değişiklik teklifimizde ;engelli ve bakıma muhtaç yaşlılarımızın ailelerine sağlanacak bakım ücreti desteğinden yararlanma kriterleri açısından, bireyin sadece engelli, bakıma muhtaç yaşlı konumunda olmasının yeterliliğini öngörülmüştür. Gelir konusundaki kısıtların kaldırılması amaçlanmıştır. Hem dini inancımızın hem de milli kültürümüzün bir gerekliliği olarak **Gelir durumu dikkate alınmaksızın bakıma muhtaç engellilere, resmî veya özel bakım merkezlerinde ya da ikametgâhlarında bakım hizmeti ve evde bakım ücreti verilmesi sağlanacaktır.**

SOSYAL HİZMETLER KANUNUNDA DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA DAİR
KANUN TEKLİFİ

MADDE 1- 24/5/1983 tarihli ve 2828 sayılı Sosyal Hizmetler Kanununun ek 7 nci maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve son fıkrası yürürlükten kaldırılmıştır.

“Gelir durumu dikkate alınmaksızın bakıma muhtaç engellilere, resmî veya özel bakım merkezlerinde ya da ikametgâhlarında bakım hizmeti verilmesi sağlanır.”

MADDE 2- Bu Kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 3- Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

